

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 363

ngày 16 tháng 06 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thơ Ngỏ

Đồng Hành

*Đồng hành tương trợ cùng chung tiến
Giải tỏa phiền ưu tự cứu hiền
Thay đổi liên hồi không tạo động
Bình tâm học hỏi chẳng lòng vòng*

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 13/04/02 đến 19/04/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Miệng nói thành nhưng tâm không thành thì sao?
- 2) Trí không yên tâm không ổn thì phải làm sao?
- 3) Sự cảm động do đâu hình thành?
- 4) Tinh thần phục vụ tối đa có hữu ích gì không?
- 5) Làm sao biết được trung thiên thế giới?
- 6) Duyên lành đến thì phải làm sao?
- 7) Dẫn quang bao trùm bằng cách nào?

<p>1) Monaco, 13-04-2002 2: 25 AM <i>Hỏi: Miệng nói thành nhưng tâm không thành thì sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa miệng nói thành nhưng tâm không thành thì tự lường gạt lấy chính mình</p> <p>Kệ: <i>Luật nhân quả rất đàng hoàng Thiếu trí làm sao sống được an Tự gạt chính mình sao được tiến Trí tâm không thật khó thông bàn</i></p>	<p>2) Monaco, 14-04-2002 4: 10 AM <i>Hỏi: Trí không yên tâm không ổn thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa trí không yên tâm không ổn thì phải thường xuyên niệm Phật và đỡ ngủ</p> <p>Kệ: <i>Tâm thân bất ổn vì không tịnh Thức giác tự tu tự cứu mình Khó khổ chính mình nên đổi khuynh Thành tâm niệm Phật chuyển hành trình</i></p>
<p>3) Monaco, 15-04-2002 1: 40 AM <i>Hỏi: Sự cảm động do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự cảm động do tâm cảm thức hình thành</p> <p>Kệ: <i>Cảm động do tâm chuyển hóa sanh Minh minh diệu diệu qui hành triển Thân tâm diệu dụng tự hình thành Liên tục vận hành qui một cảnh</i></p>	<p>4) Monaco, 16-04-2002 2: 25 AM <i>Hỏi: Tinh thần phục vụ tối đa có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa tinh thần phục vụ tối đa rất hữu ích, hạnh đức dồi dào tâm thân sẽ được yên ổn</p> <p>Kệ: <i>Hạnh đức dồi dào dễ tiến thân Bình tâm thanh tịnh hợp thanh cao Qui nguyên giềng mối càng thanh tịnh Thức giác bình tâm tự xét phân</i></p>
<p>5) Amphion Les Bains, 17-04-2002 8: 10 AM <i>Hỏi: Làm sao biết được trung thiên thế giới?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiên đúng sẽ tự cảm giác và thấy được ánh sáng sống động mở ra tại trung tim chơn mây</p> <p>Kệ: <i>Trật tự tiến hóa thông phát triển Bao la thế giới tự phân huyền Khai thông trí tuệ tự giao duyên Giác thức chính mình tự vượt xuyên</i></p>	<p>6) Amphion Les Bains, 18-04-2002 8: 20 AM <i>Hỏi: Duyên lành đến thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa duyên lành đến thì phải học hỏi thêm</p> <p>Kệ: <i>Duyên lành đến thì phải hành thêm Tự hỏi chính mình tăng kỷ niệm Tâm giác trí minh tâm đạt thức Trì tâm tu luyện chuyển đêm đêm</i></p>
<p>7) Amphion Les Bains, 19-04-2002 9: 50 AM <i>Hỏi: Dẫn quang bao trùm bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa dẫn quang bao trùm bằng sự hướng tâm của hành giả</p> <p>Kệ: <i>Thanh quang quán chuyển khắp nơi nơi Dững chí hành thông hướng hợp thời Trí tuệ khai thông qui một mối Quán thông chuyển thức tiến từ hồi</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

Kính gửi ông Tám,

Tôi có nhận được thư của ông đề ngày lúc tôi chưa viết thư này gửi cho ông, tôi tập thiền 12 giờ rửa mặt vẫn còn buồn ngủ, mà tôi cũng thử nghiệm tôi uống cà phê đen, cho khỏi buồn ngủ và công phu cũng buồn ngủ là sao vậy? Nếu mà tôi uống nhiều quá, tôi sợ hại thần kinh.

Tôi có nhận thư ông, để tôi nghiên cứu lại bản thân tôi, và tôi tập thiền hơn ba năm không thành công, hiện thời tôi thần kinh yếu rối loạn tôi tập trung tư tưởng chưa được.

Tôi xin lỗi ông Tám, ông đã đi hơn tôi quá xa qua Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tôi mới chập chững và bỏ ngỡ tập không có Thầy. Tôi sưu tầm biết bao nhiêu sách, yoga, khí công, nội công, thiền học Phật giáo và các tôn giáo khác, Lão giáo, sách Tây Tạng, sách Ấn Độ giáo huyền bí và phim ảnh thần thoại...v.v...

Tại chính mắt tôi không thấy, tôi không thể tin, chỉ có nghe nói rất nhiều về tâm linh.

Tôi xin lỗi và đã làm phiền ông Tám, thử ông Tám công phu, có thể tìm nhà tôi được không. Xin ông vẽ căn nhà của tôi ở đằng trước có gì, sơn màu gì, đúng sự thật tôi mới tin, đúng là con người có tâm linh và thần bí.

Chúc ông Tám đường đời tiến tới giải thoát và khỏe mạnh. Xin ông trả lời thư sau và xin ông viết địa chỉ cho rõ.

N N V.

Anh V,

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày....., được biết anh muốn hướng về tâm linh chứ chưa thật sự có tâm linh.

Ở trần gian này, đều mê tín nơi sự thần thoại không thật, còn tâm linh là lãnh vực thanh tịnh của chính mình. Sự thanh tịnh là gốc gác trú ngụ của tâm linh, đó là căn nhà thật, nằm trong định luật tự nhiên và hồn nhiên.

Những gì anh đã kể trong thư như: uống cà phê để thức, đó là chứng minh anh đã tự làm mất bản chất thiên nhiên và hồn nhiên của chính anh, dụng tha lực để hỗ trợ cho thần kinh, tức là sẽ bị mê hoặc bởi ngoại cảnh mà thôi. Nếu anh có tâm tìm hướng về tâm linh thì phải giữ phần thanh tịnh mà nhìn Trời Đất mà hành pháp thì sẽ khai mở được tâm thức. Trời Đất Người. Người là đại diện Trời Đất thu gọn trong thể xác, gọi là tiểu thiên địa, hồn làm chủ thể xác, chứ xác không làm chủ cái hồn. Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải tự khai thác lấy chính mình, để hiểu khả năng tự nhiên và hồn nhiên, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Anh là chủ của thể xác hiện hữu nhưng không chịu hòa hợp với sự tự nhiên và hồn nhiên, dụng cà phê để tìm đạo tức là đi ngược đường của tâm pháp, lại đòi hỏi sự chứng minh hướng về vật chất, dù có thật cũng không nên tin vì đó là giới thấp của vật chất lôi cuốn phần hồn trẻ nãi và không thăng hoa được.

Chúng tôi người tu tự thức, sửa mình để tiến hóa, chứ không dùng ảo linh để chiến ngự đối phương mà tạo tội cho chính mình. Người tu cần sự tự thức chứ không cần tha lực tận độ thì mới có cơ hội hành chơn pháp để tiến hóa.

Hiện tại tôi được biết các bộ phận trong người anh đều yếu như sau: gan ruột và thận suy. Sự vận hành bên trong không được tốt, cho nên rất khó tập trung và không có giấc ngủ êm ả được. Vậy anh nên chú trọng thanh lọc bộ ruột thì các cơ quan bên trong sẽ được tốt hơn, bằng không bệnh hoạn phiền não sẽ gia tăng. Còn về nhà cửa, chúng tôi không phải là thầy địa lý làm tiền thiên hạ vô trách nhiệm. Người muốn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải tự dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới có cơ hội tiến hóa.

Kính chúc anh vui khỏe.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

THƠ

Chân-Như

Bé mục-đồng tìm không thấy trâu
Vi tâm chủ-kiến chấp-mê lâu :
Trâu đang chạy nhảy mà không thấy !
Bé đứng bờ Mê vẫn kiếm trâu ...

Khi Bé tu-trang nội-thức mình,
Tự-nhiên thấy gặp dáng trâu linh
Dương sừng chạy nhảy bên cầu ngọc,
Mới biết rằng trâu vẫn kể mình.

Trâu chạy hung-hăng bãi cỏ xanh ;
Bé tìm phương-cách dạy trâu lành :
Đem giây buộc khóa trâu xiềng lại,
Dạy-dỗ trâu lành bởi chính anh.

Khi Bé xem trâu đã thuận-hành,
Tháo giây ràng buộc thả trâu lành,
An-nhiên thối sáo nhìn trâu đứng
Thanh-thản bên cầu gặm cỏ xanh...

Thân-thiết từ nay Bé với trâu
Đồng-hành tương-ứng để qua cầu
Tháng ngày vui sống trong duyên Đạo
Thanh-thoát an-vi luyện Pháp màu.

Nhắm mắt Công-Phu Bé định-thần,
Băng quên danh-tánh cả luôn thân !
Trâu nằm nhai cỏ lim-dim ngủ ;
Mỗi lúc mình trâu sắc trắng dần...

Trâu hãy còn đen chưa trắng phau,
Bé chưa cưới đặng vượt qua cầu ;
Khi trâu đã được toàn thân trắng,
Thì bỗng hình trâu biến mất đâu !

Lúc Bé qui-không biến mất cầu,
Biến luôn đồng cỏ chẳng còn trâu,
Biến luôn hình-bóng Tiên-đồng cũ ;
Hoàn lại Chân-Như thừa mới đầu.

Toulouse, ngày 21-05-2002.

Kính Bút,
Trịnh Quang Thắng.

Thông Báo về sự thành lập VÔVI Multimedia Communications

VÔVI Multimedia Communications đã được Đức Thầy cho phép thành lập với trách nhiệm phục vụ bạn đạo trong đường lối thông tin, quảng bá đạo pháp, giới thiệu Pháp Lý Vô Vi đến cộng đồng người Việt.

VÔVI Multimedia Communications gồm những người vô vi thiện nguyện, có trình độ kỹ thuật chuyên môn, mong muốn đem những tiến bộ về khoa học, kỹ thuật hiện đại vào việc phát triển Vô Vi và lưu truyền Pháp Lý cho hậu thế.

Những hoạt động của VôViLed Multimedia và VôViLed Music nay gom chung lại do VÔVI Multimedia Communications đảm trách.

Trong thời gian vừa qua, VÔVI Multimedia Communications (hay là VôViLed Multimedia & Music) đã tổ chức thành công những buổi trình diễn thiền ca Vô Vi, những video thiền ca, các buổi ra mắt video, cùng thực hiện và giới thiệu các cuốn video, CD mới của Đức Thầy đến cộng đồng VN đã được sự ủng hộ nhiệt tình của bạn đạo và sự cộng tác chặt chẽ của các hội ái hữu Vô Vi như Florida, Dallas, Houston và Đức Quốc. Chúng tôi xin thành tâm ghi nhận và thành thật biết ơn những sự cộng tác quý giá của các bạn. Mọi sự sơ sót nếu có ngoài ý muốn, xin các bạn đạo đóng góp và tha thứ cho. Nay “*vạn sự khởi đầu nan*”, chúng tôi mong mỗi các bạn tiếp tục cộng tác và dành mọi sự ủng hộ cho chúng tôi, để chúng tôi cùng với các bạn có thể hoàn thành công việc mà Bề Trên đã giao cho.

Trong quá trình phục vụ bạn đạo, VÔVI Multimedia Communications đã được Đức Thầy chứng tâm và ban chiếu, cho nên việc làm của VÔVI Multimedia Communications liên tục phát triển ngày thêm phần khởi. Sau đây là lời văn của Đức Thầy nói về VÔVI Multimedia Communications:

“Thầy đã đặt tên VÔVI Multimedia Communications từ lâu nhưng mãi cho đến nay mới có người chịu dẫn thân phát triển, đó cũng là Thượng Đế chuyển thành....Thầy chứng tâm cho những người trong VÔVI Multimedia Communications nay giữ những phận sự như sau:

Tôn Nữ Hoàng Vinh: trưởng ban

Lương Sĩ Ái Tuyết: phó trưởng ban

Phan Cao Thăng: tổng thư ký

Nguyễn Văn Trí: thủ quỹ

Tôn Quốc Hùng: dự án đặc biệt, kế hoạch phát triển

Huỳnh Minh Bảo: kiểm soát và phụ trách mạng lưới vovi.org

Phạm Gia Tường: mạng lưới vovi.org

Trần Bình Kiệt: đặc san Vô Vi

Phạm Xuân Bằng, Lương Sĩ Thường, Đồng Trọng Trí, Phan Bá Tâm,

Lê Văn Liêm, Phạm Minh Sơn: cố vấn và kỹ thuật.

VÔVI Multimedia Communications chịu trách nhiệm phát triển những hoạt động liên hệ đến thông tin, truyền thông của cộng đồng Vô Vi theo đúng đường lối, chủ trương mà Thầy đã gây dựng. Những người kể trên đều thành tâm phục vụ cho đến cùng. Mọi việc sẽ được tiến triển tốt ở tương lai.

Quý thương,

Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng

Thông báo của Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc

Perth ngày 13 tháng 6 năm 2002

Kính thưa Đức Thầy, kính thưa tất cả quý bạn đạo,

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc xin thông báo kết quả ngày bầu cử Ban Chấp Hành HAHVV Tây Úc nhiệm kỳ 2002-2004 gồm có:

Hội Trưởng	-	Nguyễn Thị Phụng
Hội Phó Nội Vụ	-	Nguyễn Văn Đức
Hội Phó Ngoại Vụ	-	Lê Tấn Quốc
Tổng Thư Ký	-	Trần Vinh
Phó Thư Ký	-	Phạm Văn Cam
Thủ Quỹ	-	Lê Thị Tuyết Phượng
Cố Vấn	-	Nguyễn Văn Tịnh, Trần Bình Kiệt

Mọi liên lạc, tin tức xin gửi về:

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc
 VoVi Friendship Association of Western Australia
 40 Hancock Street
 Nollamara, WA
 Australia 6061.
 Điện thoại: +61 8 9244 3209
 Điện fax: +61 8 9244 4726
 Điện thư: luckyaus@inet.net.au

Kính bái,
 Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình,
 TM BCH HAHVV Tây Úc
 Lê Tấn Quốc.

BẠN ĐẠO VIẾT

Kiến Tánh

Trải qua bao trăm năm nơi chốn thiên môn vẫn còn đồng vọng lại đầu đây lời nói của Bồ Đề Lạt Ma, sơ tổ thiên tông Trung Quốc : « Trục chỉ chơn tâm, kiến tánh thành Phật ». Đi thẳng vào cái tâm chân thật, nhận thấy được tánh trần để trở về trạng thái quân bình thanh tịnh.

Đơn giản như vậy thôi! Mà lúc đó tôi cứ nghĩ là phải dày công tìm kiếm cái chân tánh, thật tánh nào đó?! chứ không chịu nhận đó là những cái tánh trong lục dục thất tình.

Đến lúc thiên Vô Vi, nghe ông Tư dạy:

« Khoa nào khoa nấy có khoa, Bạn đừng lầm tưởng chung khoa lạc đường »

Tôi cũng lại nghĩ là sau một thời gian tu, mình sẽ đi lên những phân khoa như trên đại học vậy, để phát triển những tài năng tiềm tàng trong mình. Không ngờ thực thế phủ phàng! Khoa của tôi lại đích thực là Đạo Đức Giả, chuyên đóng một bộ mặt hiền lành đạo đức với đời, vun bồi những hư danh mà quên đi mất chính mình.

Rồi lại đến chuyện Bản lai diện mục, tôi lại càng nhầm lẫn lớn hơn. Nghĩ mình có căn duyên tu pháp Vô Vi, được làm công quả, được gặp Thầy nhiều bạn, chắc gốc mình cũng ngon lành trên đó, là bồ tát hay ít ra cũng là a la lán. Đến khi được biết mình là con tắc kè ,tôi mới hối ối tê tái! Hèn chi tôi có thể đóng đủ các vai trò trong cuộc sống như con tắc kè thay đổi màu da theo môi trường bên ngoài. Từ một cậu bé học sinh hiền lành, thành một nghệ sĩ ăn chơi trụy lạc, một người lính chiến đấu, một người tù khổ sai, nhiều lần làm người tình đam mê, rồi xuống tóc khổ hạnh tu hành như một sa di, trở lại chợ đời nổi trôi theo duyên nghiệp...Vai nào tôi cũng đóng tận tụy hết lòng vì tôi yêu vai trò mình đóng như con tắc kè hòa nhập trọn vẹn vào cảnh vật chung quanh.

Có một điều an ủi là nhìn những anh em cùng tu kiến tánh với nhau cũng không hơn gì mình. Sư huynh Phạm Hữu Bằng thuộc khoa Đại Bìp, đàn anh bìp từ đời đến đạo không thừa một ai. Bản lai diện mục của đàn anh là bạch xà, thâm trầm tự như thân tắc kè tôi. Em Phạm Thanh Thảo thì thuộc khoa Độc Tài, ngang ngược cứng đầu bướng bỉnh, diện mục em là con cóc thúi, te tua tởm tả một thời....Nhờ chấp nhận cái chân tướng, cái thú tánh ẩn tàng trong người mà mấy anh em bớt đi nhiều tự cao, tự ái. Lại được thầy bạn thương yêu tận độ... Hạnh từ bi đó làm tôi thức tâm mà điều chỉnh sửa sai lại chính mình, không che đậy bảo vệ những tánh hư tật xấu nữa.

Người xưa nói : « Đồ tể buông dao thành Phật », chứ không nói ăn chay, tụng kinh mà thành Phật. Buông dao là một hành động thức tâm! Tôi thấy mình quả đúng là đồ tể, đã tự giết chết dần mòn đời mình bằng cách nuôi dưỡng sự tham dâm của tánh trần mà không nhận ra chân diện mục thú tánh của mình.

Nay con xin sám hối buông dao, kính mong chư Phật từ bi chứng giám. Nam mô a di đà Phật, vạn vật thái bình.

Rochester, May 17, 2002

Phạm Văn Khanh

* * * Ghi chú: Xin ban biên tập để nguyên tên của Phạm Thanh Thảo và Phạm Hữu Bằng, vì em Thảo ở Việt Nam và anh Bằng trên đó đều đồng ý đóng góp về quá trình tu học của mình. PVK.

----- Bữa ăn Hòa Đồng

Lâu lắm rồi thiên đường chúng tôi mới đông bạn đạo như vậy : khoảng 80 người quây quần quanh Thầy và bà Tám, ăn tối chung trước ngày Thầy rời Montreal trở về Atlantic. Có luôn bạn đạo từ xa tới (Quebec, Ontario, Atlanta và Monaco), khá đông bạn đạo ngoại quốc, và nhiều bạn đạo tiền bối lâu ngày không gặp.

Cái phòng ăn thường ngày thấy nó rộng thênh thang, hôm nay được chúng tôi ngồi chật hết rồi mà vẫn còn thiếu chỗ : các bạn chậm chân một chút phải chịu khó ăn đứng, hoặc ngồi trên mấy bậc thang chung với mấy bác lớn tuổi muốn nhường bàn ghế lại cho các bạn trẻ. Lúc nãy, khoảng 25 phút trước khi Thầy tới, mỗi người một tay, vừa nhìn đồng hồ, vừa phụ sắp xếp các bàn ăn và bày biện thức ăn, thật tâm thật

tình cộng tác với nhau thật là đáng quý. Hình như ai cũng vui, tay bắt mặt mừng, nói chuyện huyền thuyên. Thầy cũng rất vui gặp được đông đủ những người mà Thầy muốn gặp. Chỉ thiếu vài bạn đạo Montreal, mấy người có việc đi qua Mỹ, phải hụt mất cơ hội thưởng thức món bún thang chay do Thầy tự nấu đãi bạn đạo.

Chắc chắn là nhiều bạn cũng như tôi, lần đầu tiên được biết món ăn này, bởi vì họ không biết cách ăn, người tới trước thì ăn toàn nhân, người tới sau chỉ còn phần bún tàu. May mà Thầy nấu cách đặc biệt : nước lèo bỏ đường được thấm hết vào bún, nên dù còn bún không, ăn vẫn thấy ngon, chưa kể ai cũng biết dù là phần nhân hay phần bún cũng đều tràn đầy thanh điển và tình thương của Thầy. Cho nên nhiều người đã ăn no nê ở thiền đường rồi mà còn xin đem về nhà hôm sau ăn tiếp.

Lúc mới nghe Thầy quyết định nấu món này, bà Tám lật đật kiếm người hầu lửa phụ bếp. Tôi đoán là lâu ngày Thầy không có cơ hội đụng tới bếp núc, nên hơi lo lắng hỏi Thầy làm món đó đủ cho bao nhiêu người ăn, và cần những vật liệu gì, để so sánh với món bún thang của người bắc mà tôi có dịp phụ bếp cách đây mấy chục năm về trước. Tôi còn nhớ lần đó, chỉ một việc xắt nhỏ đủ thứ rau cải, trứng gà trắng mỏng, ... cho khoảng 10 người ăn, cũng phải mất hết cả buổi sáng. Tôi không hiểu sao Thầy lại chọn một món cầu kỳ phải làm cực như vậy. Vô Vi mình cái gì cũng giản dị lắm mà ! Nhưng món của Thầy không giống như vậy, vật liệu Thầy kể sơ sơ nghe thật dễ làm. Lúc tôi báo tin vui này cho bạn đạo, nhiều người cũng ngạc nhiên như tôi. Ai cũng thu xếp giờ giấc để tới sum họp chung vui với Thầy và thưởng thức món ăn đặc biệt này.

Vì Thầy cho biết sẽ nấu đủ cho nhiều người ăn chứ không nói rõ cho bao nhiêu người, mà chỉ còn có 4 ngày trước khi Thầy lên đường, tôi đề nghị với Thầy là chúng tôi cũng sẽ mỗi người một món đem tới thiền đường ăn chung với món của Thầy cho vui. Chắc Thầy thấy tôi còn chưa yên bụng để chính thức báo tin bất ngờ này, nên người định rõ ngày giờ, rồi đặt tên cho buổi ăn là “Bữa ăn Hòa Đồng”, và giải thích là sau buổi ăn này, mọi người sẽ vui vẻ ngồi lại hợp tác với nhau.

Không biết mọi người có suy nghĩ giống tôi hay không mà ai cũng nấu trừ hao cho nhiều người ăn. Rốt cuộc bàn nào cũng đầy áp thức ăn thơm ngon hấp dẫn. Tới cuối bữa ăn rồi mà đồ ăn vẫn còn nhiều quá. Cũng may một số bạn đạo phương xa tá túc lại Montreal, hứa giúp chúng tôi giải quyết phần thức ăn còn lại.

Sau buổi ăn, Thầy ở lại chơi với chúng tôi tới gần 10 giờ đêm, nói chuyện và trả lời thắc mắc cho bạn đạo gần xa cũ mới. Chúng tôi có dịp nghe Thầy nói tiếng Pháp, tiếng Anh, tiếng Tàu và dĩ nhiên là cũng có tiếng Việt. Trước khi ra về, Thầy cùng hát với chúng tôi bài Kỷ Nguyên Di Lạc bằng điệu hát giản dị nguyên thủy, làm nhiều người nhớ tới Khóa Sống Chung đầu tiên cách đây 15 năm, khi Thầy dạy chúng tôi hát tới hát lui bài này theo thể điệu của mấy cô tiên trên Trời. Thầy khuyên chúng tôi nên xem lại những cuộn video lúc xưa, xem lại những gì Thầy đã đóng góp xây dựng cho bạn đạo Montreal, từ lúc còn răng đến lúc hết răng. Thầy cũng không quên nhắc nhở những lời tâm huyết “Trên nói dưới nghe, dưới nói trên nghe”, “Bình đẳng chung vui hòa hợp mới tiến hóa được”, ... Chúng tôi cảm động chăm chú lắng nghe, tự hứa sẽ cố gắng thực hiện việc đoàn kết, tha thứ, thương yêu nhau như lòng Thầy mong ước.

Mặc dù lần này Thầy chỉ về Atlantic có một tháng thôi rồi sẽ trở lại đây, và Thầy cũng đề nghị chúng tôi họp mặt đông đủ như vậy mỗi khi Thầy về, nhưng tôi vẫn có cảm tưởng những dịp sinh hoạt như tối hôm nay sẽ càng ngày càng hiếm hoi quý giá, nên xin Thầy cho chụp hình chung làm kỷ niệm. Vì những lần họp mặt cùng Thầy mấy năm gần đây không còn lệ chụp hình lưu niệm, sợ Thầy sẽ từ chối, tôi lénh quỳnh chỉ Thầy xem cuộn phim trong máy chỉ còn có 1 hay 2 poses cuối, rồi mới đem đi rửa được. Ai dè Thầy vui vẻ nhận lời, cùng loay hoay với chúng tôi xếp chỗ, lúc đứng lúc ngồi, lúc quay ngang quay dọc, để đủ chỗ cho tất cả mọi người.

Không muốn buổi họp mặt phải chấm dứt bằng những giọt nước mắt cảm động nhớ thương, chúng tôi không hát bài “Cảm tạ Thầy yêu” như lời đề nghị của một số bạn đạo, chỉ thầm cảm ơn Thầy đã dành

cho thiên đường Montreal nhiều ưu ái, nguyện tu tinh tấn và thực hành lời Thầy dạy để khởi phục lòng kỳ vọng của người.

Mỹ Kim

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Nguyễn Thành Tân là bà Nguyễn Thị Trinh sinh năm 1928, đã từ trần vào lúc 06 giờ 15 ngày 10 - 06- 2002 (nhằm ngày 30 tháng 4 năm Nhâm

Ngọ) tại cư xá Thanh Đa, Quận Bình Thạnh, TP.Hồ Chí Minh, VN. Hưởng thọ 74 tuổi. Xin cầu nguyện cho cụ bà được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

T/Đ Phú Nhuận, VN - ngày 11/06/2002
